

# РЕШЕНИЕ

№ 332

гр. София, 18.01.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова**

**ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова**

**Христо Минев**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10119** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ОПП-СДВР [населено място], срещу РЕШЕНИЕ от 23.08.2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав, постановено по НАХД № 3050/2020г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че е доказано от събраните писмени и гласни доказателства извършването на административното нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП. Изложени са доводи за съставомерност на деянието, поради настъпила дерегистрация на ППС по силата на закона. Извеждат се изводи, че АНО не следва да уведомява нарушителя за служебната дерегистрация, тъй като същия е правоспособен водач на МПС и е бил запознат със задълженията си при управление на МПС, включително и нарушеното такова.

Касаторът моли да бъде отменено решението от 23.08.2020г. на СРС, НО, 131-ви състав по НАХД № 3050/2020г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на НП № 19-4332-027319/27.12.2019г.

Ответникът по касационната жалба – Р. А. М. не е депозирал писмен отговор по чл.213а от АПК и не изпраща процесуален представител в проведеното публично заседание на 18.12.2020г., който да изрази становище по нейната основателност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли да бъде отменено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 23.08.2020г. по НАХД № 3050/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав е ОТМЕНИЛ наказателно постановление /НП/ № 19-4332-027319/27.12.2019г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция”-СДВР, с което на основание чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП на Р. А. М. е наложено административно наказание – глоба в размер на 300.00 /триста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление и ДП33833МК-816/19 по описа на №/ РУ-СДВР, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че касаторът не е извършил вмененото му административно нарушение по чл. 140 ал.1 от ЗДвП, като не е осъществен субективния елемент на състава на нарушението, доколкото М. не е бил надлежно уведомен за служебно прекратената регистрация на управляването от него МПС. Според решаващият съд, касаторът не е извършил деянието, доколкото превозното средство е било служебно deregистрирано, но липсват каквито и да било доказателства или данни за издаден служебен акт за deregистрация, а още по-малко са налице данни за надлежното му връчване на някого или дори уведомяване на регистрирания собственик или предстоящия за регистриране такъв, липсват също и данни за иззети свидетелство за регистрация на МПС или да са били снети регистрационните табели на процесното МПС.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 21.05.2019г. около 05.15часа е установено, че Р. М. [населено място] е управлявал товарен автомобил „Мерцедес” с рег. [рег.номер на МПС], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], който автомобил е бил със служебно прекратена регистрация по чл.143 ал.15 от ЗДвП. В тази връзка в присъствието на свидетеля Р.М. му е съставен акт за установяване на административно нарушение № 487102/21.05.2019г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от органите на СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанието за неговото касиране по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

Съгласно визираната, като нарушена норма на чл.140 ал.1 от ЗДвП / в ред. към ДВ бр.11/2017г. в сила от 31.01.2017г., преди изм. ДВ.бр.105/18.12.2018г./ „по пътищата,

отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По републиканските пътища, отворени за обществено ползване, включени в трансевропейската пътна мрежа, и по такива, които са извън нея, или по техни участъци се допускат само моторни превозни средства с валиден винетен стикер, залепен по начин, възпрепятстващ повторното му ползване“. Санкцията за нарушаване на тези изисквания е предвидена в нормата на чл.175 ал.3 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200.00 до 500.00 лв. водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

В разпоредбата на чл.143 ал.15 от ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

За да се приеме, че водачът е осъществил от субективна страна нарушение по чл.175 ал.3, пр.1 от ЗДвП не е необходимо да е действал умишлено, тъй като нормата не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т.е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл.7 ал.2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в разпоредбата на чл.175 ал.3 от ЗДвП не се изключва наказуемостта при тази форма на вината.

Разпоредбата на чл.145 ал.2 от ЗДвП вменява задължение на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрацията на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Съгласно чл.18б ал.1 т.10 от Наредба № I-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, регистрацията се прекратява по чл.143 ал.15 от ЗДвП по отношение на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Безспорно е установено в хода на съдебното следствие, че регистрацията на МПС с марка „Мерцедес“ и [рег.номер на МПС] е била прекратена служебно с отбелязване в АИС-КАТ на 18.02.2019г., поради обстоятелството, че Р. А. М. не е пререгистрирал закупения от него автомобил. По преписката обаче липсват каквито и да е доказателства, касаторът да е знаел за така извършеното прекратяване на регистрацията. При това положение следва да се приеме, че собственика на лекия автомобил, изобщо не е бил наясно с обстоятелството, че служебно е била прекратена регистрацията на това МПС. Поради тази причина се изключва умисъла при извършване на деянието, но доколкото на административно санкциониране подлежат и непредпазливите деяния, следва да се прецени дали същото е извършено по непредпазливост или се касае за случайно такова.

За да е налице непредпазливост е необходимо деецът да е бил длъжен и да е могъл да предвиди общественоопасния резултат, като възможността на лицето да предвиди и предотврати резултата се преценява не изобщо, а конкретно за всеки отделен случай и то в рамките на дължимото поведение, т.е. на това поведение, което се изисква в

подобни случаи. Като лице, ползващо определено моторно превозно средство, Р. А. М. е бил длъжен да установи дали същото отговаря на всички законови изисквания, преди да започне да го управлява. Съдът намира обаче, че в конкретната ситуация той не е могъл да предвиди неправомерния резултат, а именно: управлението на служебно deregистрирано МПС. Безспорно се установи по делото, че касаторът не е знаел, а и обективно не е могъл да узнае, че неговият автомобил е със служебно прекратена регистрация от 18.02.2019г.

При служебното прекратяване на регистрацията, собственикът на съответното превозно средство няма възможност да узнае за това действие, ако не е уведомен изрично от контролния орган. Служебната deregистрация на МПС по своя характер представлява ПАМ по см. на чл.22 ЗАНН и за да произведе своето правно действие, актът с който същата е наложена следва да е влязъл в сила. Вярно е, че служебното прекратяване е законова последица от друго нарушение (несъобщаване за промяна в собствеността), но в случаите в които адресатът ѝ не е уведомен за налагането ѝ, за него не е започнал да тече и срок за оспорването ѝ, респ. ПАМ не е била влязла в сила към дата 21.05.2019г. Обстоятелството, че принципно автомобилът подлежи на deregистрация в хипотезата на чл.143 ал.15 от ЗДвП, не влече след себе си като пряка последица знанието на собственика му досежно този факт, доколкото той категорично не може да знае точно в кой момент/ на коя дата, автомобилът вече е deregистриран.

След като на Р. А. М. на 21.05.2019г. не му е било известно, че автомобилът е deregистриран, той не е осъзнавал общественотоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и не е предвиждал или допускателно настъпването на общественотоопасни последици. Липсата на субективна страна от състава на нарушението по чл.175 ал.3 във вр. чл.140 ал.1 от ЗДвП прави деянието, осъществено от касатора несъставомерно. Налице е т.нар. извинителна грешка по чл.14 ал.1 от НК във вр. чл.11 ЗАНН, тъй като липсва умисъл за извършване на нарушението, защото на Р. А. М. не е бил известен факт, който принадлежи към състава на нарушението /deregистрацията/.

Обстоятелството, че прекратяването на регистрацията настъпва по силата на закона, а не по волята на административен орган, не означава, че за наложената ПАМ не следва да бъде уведомен нейния адресат. В конкретния случай е изключен не само умисъла, но и непредпазливостта. Деянието е извършено при обстоятелства, при които отпадат всички форми на вината и следователно не се явява административно нарушение, тъй като не е извършено виновно, въпреки наличието от обективна страна на елементите от състава му.

Несъмнено е, че като водач и собственик на МПС Р. А. М. е бил длъжен да познава разпоредбите на ЗДвП и да изпълни задължението си за регистриране на процесното МПС в законоустановения срок. Не е предмет на настоящото производство обаче преценката за законосъобразност на приложената ПАМ по чл.143 ал.15 от ЗДвП, а единствено от правно значение се явява въпросът дали на дата - 21.05.2019г. тази ПАМ е влязла в сила. При липсата на доказателства за уведомяване на касатора за налагането ѝ, то е недопустимо да се предполага, че той е знаел, че управлява deregистрирано МПС.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 23.08.2020г. на СРС, НО, 131-ви състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено изцяло. Съдът изцяло споделя мотивите изложени от въззивната инстанция, поради което и не намира за необходимо да ги

преповтаря. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 23.08.2020г., постановено по нахд № 3050/2020г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 131-ви състав, с което е отменено НП № 19-4332-027319/27.12.2019г., издадено от началник група при отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което пък е наложено на Р. А. М. административно наказание – глоба в размер на 300.00 /триста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение по чл.140 ал.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.